

Sen Değilsin Son Yolcu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Eylül 2015

Düşkünlüğümü tırnaklarımla geçirdim yalıtılmış duvarlara,
Kadeh kadeh içtim düş kırıklarını
Sorumsuz addedilen o düş sakinleri
Namzet olsam da dünden kalan bir imge nazarında
Yoksunluğum her ne kadar solgun bir çiçek kadar
Kırılgan olsa da yatak döşek hüzün maliklerine.

Menzilde saklı ne çok hafriyat
Gıyabında mı bu denli mi düşün kılındı aşk pazarında
Çıkmışken ölü ve bozuk sevdalar boylu boyunca.
Yüksündüğün mü yüz görümlüğü mü yoksa
Sevda bellediğim.

Hadi tokuşturun kadehleri
Ve savurun o şuh kahkahaları.
Hacmi engin bir mezranın ölü kurbanları:
Terk edilmiş o aşk hikâyesinin yolsuz kahramanları:
Mühimmatı mı yoksun kılındığı mı
Sefil üç beş hece nüksederken o dipsiz hüzün
Sevmek zorsa söyle bana yok mu artık bakacak yüzün.

Ne hengâme hey gidi gönlüm hey,
Hadi kovala umudu,
Kapıp koyuverme sakın bezgin ruhunu.
Aş hatta geç durma koş
Sakın da geçiştirme
İçinde sakladığın o küçük çocuğu
Ne o, diline pelesenk mi oldu
Unut dostum inan ki sen değilsin son yolcu.

İklimlerin kuraklığında
Can bulmak adına içtiğim
Yudum yudum kana kana.
Kandığım, kandırıldığım nice yanılığ
İz bırakmış yol yol

Sona gelmiş de kaybolmuş
Çığırkan bir yadsımazlıkla
Sırtık yobazlığında
O irdenesi tahakkuku belki de ikilemlerin
Sefaletin kıyısında
Ardında iken senden kalan son izleğın.